

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
ELEANOR SHARPSTON
föredraget den 22 mars 2018¹

Mål C-100/17 P

**Gul Ahmed Textile Mills Ltd
mot**

Europeiska unionens råd

”Överklagande – Dumpning – Import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan –
Fortsatt berättigade intresset av att få saken prövad – Inverkan av händelser som inträffar under
förfarandet – Skäl som motiverar ett sådant intresse – Bevisbördan”

1. Förevarande mål avser ett överklagande som ingetts av Gul Ahmed Textile Mills Ltd (nedan kallat Gul Ahmed), genom vilket företaget har yrkat att domstolen ska upphäva tribunalens dom av den 15 december 2016, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04 RENV),² i dess helhet. Genom den domen ogillade tribunalen Gul Ahmeds talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 397/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan³.

2. I detta mål uppkommer den viktiga frågan om vad som avses med uttrycket att behålla ett berättigat intresse av att få saken prövad. Domstolen ges tillfälle att bedöma huruvida den ogiltigförklaring som har yrkats, med beaktande av de rättsliga och faktiska situationer som kan uppkomma, kan medföra en fördel för sökanden. Mer allmänt har domstolen möjlighet att utveckla sin praxis avseende vissa processuella aspekter rörande bedömningen av detta intresse, särskilt bevisbördan och sökandens processuella rättigheter.

Faktiska och rättsliga omständigheter

3. Gul Ahmed är ett pakistanskt företag som tillverkar och exporterar sänglinne av bomull till Europeiska unionen.

4. Den 4 november 2002 inledde Europeiska kommissionen en antidumpningsundersökning beträffande import av sådana produkter till Europeiska unionen.

5. Den 2 mars 2004 antog rådet på grundval av resultaten av denna undersökning förordning nr 397/2004 om införande av en antidumpningstull på 13,1 procent på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan, som klassificeras enligt de nummer i Kombinerade nomenklaturen som anges i denna förordning.

1 Originalspråk: engelska.

2 Ej publicerad, EU:T:2016:740 (nedan kallad den överklagade domen).

3 EUT L 66, 2004, s. 1 (nedan kallad förordning nr 397/2004 eller den omtvistade förordningen).

6. Efter en översyn enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96⁴ ändrades förordning (EG) nr 397/2004 genom rådets förordning nr 695/2006.⁵ I den förordningen fastställdes en slutlig antidumpningstull på 5,6 procent för sänglinne av bomull som tillverkas av Gul Ahmed.
7. Enligt artikel 11.2 i grundförordningen upphörde den slutgiltiga antidumpningstull som sålunda fastställdes genom denna förordning den 4 mars 2009, det vill säga fem år efter det att den infördes.
8. Den 28 maj 2004 väckte Gul Ahmed talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av förordning nr 397/2004, i den del förordningen avsåg företaget.
9. I sin ansökan åberopade Gul Ahmed fem grunder. Gul Ahmed gjorde särskilt genom den andra grunden gällande att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatt artiklarna 2.3, 2.5 och 18.4 i grundförordningen och antidumpningsavtalet⁶ vid sin beräkning av normalvärdet. Genom den tredje grunden gjorde företaget dessutom gällande att den justering för restitution som tillämpades vid jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset åsidosatte artikel 2.10 i grundförordningen, antidumpningsavtalet och motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF.
10. Genom sin dom av den 27 september 2011, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04),⁷ biföll tribunalen talan med stöd av den tredje delen av den femte grunden,⁸ utan att pröva de övriga grunderna och ogiltigförklarade den omtvistade förordningen i den del den avsåg sökanden.
11. Rådet överklagade, med stöd av kommissionen, domen till domstolen och yrkade att den skulle upphävas.
12. Genom sin dom av den 14 november 2013, rådet/Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P),⁹ upphävde domstolen domen i mål T-199/04 i dess helhet och återförvisade målet till tribunalen, med förbehållet att beslut om rättegångskostnaderna skulle anstå.
13. Den 26 november 2015 höll tribunalen en förhandling i målet T-199/04 RENV. Vid förhandlingen hävdade rådet, med stöd av kommissionen, att Gul Ahmed inte längre hade något berättigat intresse av att få saken prövad.
14. Till stöd för detta påstående gjorde de två institutionerna gällande att de antidumpningstullar som hade införts genom den omtvistade förordningen hade upphört den 2 mars 2009 och att exporten av produkten i fråga därför inte längre omfattas av dessa tullar. De påpekade dessutom att i enlighet med artikel 46 i domstolens stadga hade fristen för väckande av talan om skadestånd för skada som uppkommit till följd av tillämpningen av dessa tullar löpt ut den 1 maj 2014¹⁰ och att även rätten till återbetalning av de antidumpningstullar som föreskrivs i unionens tullkodex hade preskriberats.¹¹ De hävdade att den ogiltigförklaring som yrkats följaktligen inte kunde medföra någon fördel för Gul Ahmed.

4 Rådets förordning (EG) av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1) (nedan kallad grundförordningen).

5 Rådets förordning (EG) av den 5 maj 2006 om ändring av förordning (EG) nr 397/2004 (EUT L 121, 2006, s. 14).

6 Avtal om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994) (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105), i bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3).

7 Ej publicerad, EU:T:2011:535.

8 Denna grund avsåg rådets påstådda underlåtenhet att undersöka huruvida vissa faktorer bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som EU-industrin lidit.

9 EU:C:2013:732.

10 Det vill säga fem år från den händelse som gav upphov till skadan.

11 Enligt artikel 121.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1) ska ansökan om återbetalning inges inom tre år från dagen för underrättelse om tullskulden.

15. Tribunalen anmodade Gul Ahmed att yttra sig avseende den sålunda framställda invändningen om rättegångshinder (och inge alla de handlingar som kunde styrka att dess berättigade intresse av att målet avgjordes bestod) inom två veckor från dagen för förhandlingen.

16. Gul Ahmed yttrade sig genom skrivelse av den 10 december 2015 och gjorde gällande att den fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Gul Ahmed åberopade följande fem grunder: (i) dess berättigade intresse av att rättegångskostnaderna ersätts av rådet, (ii) möjligheten att i framtiden väcka talan för skador som uppkommit till följd av unionsdomstolens underlåtenhet att avgöra målet inom skälig tid, (iii) möjligheten att erhålla återbetalning av de slutgiltiga antidumpningstullar som erlagts, (iv) dess berättigade intresse av att säkerställa att en liknande rättsstridighet inte återupprepas i framtiden, och (v) möjligheten att i framtiden väcka talan för skada som uppkommit till följd av den omtvistade förordningen.

17. Kommissionen och rådet yttrade sig genom skrivelser av den 6 och den 20 januari 2016. De yrkade att tribunalen skulle underkänna de argument som Gul Ahmed framfört och slå fast att företaget inte längre hade något berättigat intresse att få saken prövad. Det fanns följaktligen ingen anledning att döma i saken.

Den överklagade domen och överklagandet

18. Genom dom av den 15 december 2016, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04 RENV), slog tribunalen fast att (i) ett påstått intresse av att rådet skulle ersätta rättegångskostnaderna, (ii) en påstådd möjlighet att i framtiden väcka talan för skada som uppkommit till följd av unionsdomstolens underlåtenhet att avgöra målet inom skälig tid, (iii) ett påstått intresse av att säkerställa att en liknande rättsstridighet inte upprepas i framtiden, och (iv) ett påstått intresse av att återupprätta Gul Ahmeds anseende inte kunde motivera företagets berättigade intresse av att få saken prövad. Den slog även fast att (v) en påstådd möjlighet att få återbetalning av de slutgiltiga antidumpningstullar som erlagts faktiskt kunde motivera ett sådant intresse, dock enbart med avseende på den första, den fjärde och den femte grunden.¹²

19. Mot denna bakgrund fann tribunalen att det saknades anledning att döma i saken avseende den andra och den tredje grunden och prövade endast den första, den fjärde och den femte grunden. Tribunalen slog fast att talan inte kunde bifallas på sistnämnda grunder och ogillade följaktligen densamma i dess helhet.

20. Gul Ahmed har genom sitt överklagande i första hand yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen och pröva målet i sak på samtliga grunder, och i andra hand återförvisa målet till tribunalen för en prövning i sak. Gul Ahmed har anfört två grunder till stöd för sitt överklagande.

21. Gul Ahmed har för det första gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att Gul Ahmed inte längre hade ett berättigat intresse av att få saken prövad med avseende på den andra och den tredje grunden som åberopats i dess ansökan och att tribunalen inte hade uppfyllt motiveringsskyldigheten i detta avseende. För det andra har Gul Ahmed anfört en rad argument som avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i flera avseenden genom att ogilla talan på de två första delarna av den femte grunden.

22. Rådet och kommissionen har yrkat att domstolen ska avvisa eller, i andra hand, ogilla överklagandet.

¹² Det bör noteras att de grunder som tribunalen prövade inte är exakt desamma som de grunder som Gul Ahmed åberopade vid tribunalen. Jag ska återkomma till denna bristande överensstämmelse senare i detta förslag till avgörande (se punkterna 103 och 107 nedan).

23. Vid förhandlingen den 25 januari 2018 yttrade sig Gul Ahmed, rådet samt kommissionen muntligen.

24. Jag kommer i det här förslaget till avgörande att, såsom domstolen har begärt, endast pröva den första grunden.

Bedömning

Allmänna anmärkningar vad gäller begreppet berättigat intresse av att få saken prövad

25. Kravet på att det måste föreligga ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring, såsom det har tolkats av tribunalen i den överklagade domen, förutsätter en sträng bedömning. För att uppfylla detta krav ska Gul Ahmed, om tribunalens resonemang ska tillämpas, inte enbart ha väckt talan om ogiltigförklaring, utan det ska också ha väckt talan om skadestånd för skada som uppkommit till följd av tillämpningen av förordningen samt inlett ett förfarande vid de behöriga nationella myndigheterna med begäran om återbetalning av de antidumpningstullar som erlagts under olika perioder.

26. Med tiden har den förordning som Gul Ahmeds talan om ogiltigförklaring avsåg upphört att gälla och alla anspråk på skadestånd eller återbetalning av importtullar har preskriberats. Frågan uppkommer om Gul Ahmed trots detta fortfarande har ett berättigat intresse av att fullfölja förfarandet rörande ogiltigförklaring.

27. Enligt min uppfattning är en sökande som befinner sig i en sådan situation skyldig att vara försiktig och uppmärksam. Det krävs med andra ord att sökanden håller ett vaksamt öga på ändringar som sker avseende dess rättsliga situation med tiden och vidtar sådana ytterligare åtgärder som kan vara nödvändiga för att bevara sitt berättigade intresse av att fullfölja förfarandet. Om den underlåter att göra detta löper den risken att svaren med framgång bestrider att sökanden fortfarande har ett berättigade intresse av att väcka talan.

28. Ur detta perspektiv är en framgångsrik talan om ogiltigförklaring en nödvändig förutsättning för att *undanröja* den skada som orsakats. I de flesta fall kommer den dock inte i sig att göra denna skada ogjord. Detta kräver en skadeståndstalan. Det ovannämnda innebär inte att den första talan (talan om ogiltigförklaring) är beroende av skadeståndstalan. Tvärtemot vad Gul Ahmed har hävdats innebär inte den separata, men ändå sammanhängande karaktären av dessa två förfaranden att det system av rättsmedel som är tillgängligt för enskilda personer enligt fördraget förvanskas.

29. Villkoren för upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring anges i artikel 263 FEUF. Enligt denna bestämmelse krävs bland annat (i) att den rättsakt som talan om ogiltigförklaring avser ”är [avsedd] att ha rättsverkan i förhållande till tredje man” (ii) att sökanden har talerätt genom att den berörs direkt och personligen och (iii) att talan väcks inom de frister som föreskrivs i den artikeln.¹³ I förevarande fall råder det ingen tvekan om att det första av dessa villkor är uppfyllt med avseende på förordning nr 397/2004. Vad gäller det andra villkoret har det inte vid något tillfälle ifrågasatts att förordning nr 397/2004 berör Gul Ahmed direkt och personligen. I den omtvistade förordningen nämns nämligen Gul Ahmed bland de pakistanska tillverkare som antidumpningsundersökningen avsåg och det företaget har intygat att en stor del av tullarna har införts på import av dess produkter till Europeiska unionen. Vad gäller det tredje villkoret är det ostridigt att Gul Ahmed väckte talan om ogiltigförklaring inom den frist som anges i artikel 263 FEUF.

¹³ Se första, fjärde och sista stycket i artikel 263 FEUF.

30. Det är emellertid inte tillräckligt att alla villkor som föreskrivs i artikel 263 FEUF är uppfyllda. Enligt domstolens praxis kan en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast prövas om personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Det krävs att ogiltigförklaringen av rättsakten i sig kan få rättsverkningar och att talan, om den vinner bifall, kan medföra en fördel för den person som har väckt den.¹⁴ Det har inte bestritts att Gul Ahmed uppfyllde detta villkor vid den tidpunkten då företaget väckte talan om ogiltigförklaring.

31. Kravet på ett sådant intresse är, trots att det inte föreskrivs i artikel 263 FEUF, ett villkor för att talan ska kunna tas upp till prövning vilket unionsdomstolen har bedömt separat från de villkor som anges i denna bestämmelse.¹⁵ Det grundar sig på teoretiska överväganden i processrätten som är gemensamma för medlemsstaterna, där det syftar till att säkerställa att det inte sker en massiv tillströmning av förfaranden som inleds ”av allmänintresse”, vilket skulle innebära en risk för att en talan om ogiltigförklaring omvandlas till en sorts ”allmän talerätt” (*actio popularis*).

32. Enligt fast rättspraxis ska en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad, vad avser ändamålet med talan, föreligga när talan väcks (med risk för att talan annars avvisas) och ska bestå fram till domstolsavgörandet, med risk för att det annars inte anses finnas anledning att döma i saken.¹⁶ Det måste föreligga ett faktiskt intresse.¹⁷

33. Förordning nr 397/2004 upphörde att gälla den 4 mars 2009. Det innebär emellertid inte att förevarande talan mister sitt föremål med hänsyn till att förordningen upphörde att gälla med omedelbar verkan (*ex nunc*) och resultatet av detta följaktligen inte motsvarade det som en ogiltigförklaring i princip skulle ha haft.¹⁸

34. Det framgår av rättspraxis att en sökandes berättigade intresse inte nödvändigtvis försvinner när den omtvistade rättsakten inte längre har någon rättsverkan i framtiden.¹⁹ När den rättsakt som sökanden för talan mot upphör att ha rättsverkningar under rättegången, måste domstolen göra en konkret bedömning av huruvida sökanden fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad, varvid det bland annat ska tas hänsyn till konsekvenserna av den påstådda rättsstridigheten och arten av den skada som sökanden påstår sig ha lidit.²⁰ Detta intresse kan motiveras med hänvisning till den skada som sökanden befärrar kunna komma att åsamkas. Den aktuella skadan kan ta flera olika former – till exempel av ett önskat införande av nya avgifter, inskränkning av affärsmöjligheter, begränsningar vad gäller utvecklingen av potentiellt nya produkter.

14 Dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55).

15 Se förslag till avgörande av generaladvokat Mengozzi's förslag till avgörande i målet Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:409, punkt 23).

16 Dom av den 24 juni 1986, AKZO Chemie och AKZO Chemie UK/kommissionen (53/85, EU:C:1986:256, punkt 21), och dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 57). Se även, i samband med ett överklagande, dom av den 19 oktober 1995, Rendo m.fl./kommissionen (C-19/93 P, EU:C:1995:339, punkt 13), och dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen (C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 42) (kallad Wunenburger).

17 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2009, kommissionen/Koninklijke FrieslandCampina (C-519/07 P, EU:C:2009:556, punkt 65), och dom av den 26 februari 2015, Planet/kommissionen (C-564/13 P, EU:C:2015:124, punkt 34).

18 Dom av den 27 juni 2013, Xeda International och Pace International/kommissionen (C-149/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:433, punkt 32), och dom av den 23 december 2015, parlamentet/rådet (C-595/14, EU:C:2015:847, punkt 23).

19 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 oktober 1998, Langnese-Iglo/kommissionen (C-279/95 P, EU:C:1998:447), där domstolen slog fast att den omständigheten att den omtvistade rättsakten upphörde att gälla inte innebar att det saknas intresse av att slutligt avgöra målet i fråga om lagenligheten och räckvidden av bestämmelserna i beslutet, för att fastställa dess rättsliga verkan under den period som föregick den dag då rättsakten upphörde att gälla (punkt 71). På samma sätt kan intresset bestå trots att den omtvistade rättsakten har förlorat sin rättsverkan (domen Wunenburger, punkterna 41–62), har upphävts (dom av den 12 december 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/rådet, T-228/02, EU:T:2006:384, punkterna 34 och 35) eller ersätts (dom av den 7 oktober 2009, Vischim/kommissionen, T-420/05, EU:T:2009:391, punkterna 58–63), inte längre är tillämplig (dom av den 26 april 1988, Apesco/kommissionen, 207/86, EU:C:1988:200, punkt 16) eller har genomförts fullt ut, och följaktligen redan har haft samtliga verkningar (dom av den 24 juni 1986, AKZO Chemie och AKZO Chemie UK/kommissionen, 53/85, EU:C:1986:256, punkt 21).

20 Dom av den 23 december 2015, parlamentet/rådet (C-595/14, EU:C:2015:847, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

35. I den överklagade domen slog tribunalen fast att Gul Ahmeds berättigade intresse av att få saken prövad hade försvunnit under förfarandet avseende vissa delar av dess talan, nämligen såvitt avser den andra och den tredje grunden.

36. Frågan är om det är befogat att tolka begreppet berättigat intresse av att få saken prövad på ett sådant sätt att detta intresse kan upphöra enbart på grund av den tid som förflutit och att sökandens rätt att få sin sak prövad av en domstol därmed också upphör.

37. Av principiella skäl underkänner jag detta synsätt.

38. En sådan tolkning skulle innebära att handläggningstiden, som i princip inte kan tillskrivas sökanden,²¹ kan omintetgöra sökandens rätt till rättsmedel. Den kan medföra slumpmässig olikhet inför lagen beroende på längden på förfarandet. Den kan även uppmuntra svarandena att förhålla förfarandet i hopp om att kunna hindra den rättsliga prövningen.

39. Det skulle innebära ett erkännande av att rättsakter som institutionerna har antagit och som har begränsade verkningar i tiden samt upphör att gälla efter det att en talan om ogiltigförklaring har väckts, men innan domstolen kan meddela dom, inte skulle kunna bli föremål för unionsdomstolens prövning.²²

40. I den viktiga domen *Les Verts mot parlamentet*²³ slog domstolen fast att Europeiska unionen är en rättslig gemenskap av sådant slag att varken medlemsstaterna eller unionsinstitutionerna kan undgå kontroll av om deras rättsakter står i överensstämmelse med unionens grundläggande konstitutionella urkund, det vill säga fördraget, eller med rättsakter som antagits med stöd av detta fördrag.²⁴

41. Den ovan beskrivna situationen skulle vara oförenlig såväl med denna rättspraxis som med den anda som präglar artikel 263 FEUF, enligt vilken unionsdomstolen ska granska lagenligheten av de rättsakter som antas av institutionerna och som ska ha rättsverkan i förhållande till tredje man.²⁵

42. Frågan om det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad är därför av betydelse ur författningsrättslig synvinkel och måste infogas i det bredare sammanhanget av den grundläggande rätten till effektivt domstolsskydd som stadfästs i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen.²⁶

43. Enligt min uppfattning talar alla dessa faktorer för att begreppet berättigat intresse av att få saken prövad ska ges en vid tolkning.²⁷

21 I förevarande fall kan tidsfördröjningen, bortsett från nästan två år när målet förklarades vilande på sökandens begäran (15 oktober 2004–7 september 2006), inte tillskrivas Gul Ahmed.

22 Se dom av den 18 mars 2009, *Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet* (T-299/05, EU:T:2009:72, punkt 56) (kallad *Shanghai Excell*).

23 Dom av den 23 april 1986, 294/83, EU:C:1986:166, punkt 23 (kallad *Les Verts*).

24 Jag vill även påpeka att domstolen i domen *Les Verts* slog fast att "det genom fördraget [har upprättats] *ett fullständigt system med talemöjligheter och förfaranden* ... som är avsett att göra det möjligt för domstolen att granska lagenligheten av de rättsakter som antas av institutionerna" (se punkt 23 i den domen, min kursivering).

25 Såsom tribunalen påpekade i domen *Shanghai Excell*, punkt 57.

26 EUT C 83, 2010, s. 389 (nedan kallad stadgan).

27 Domstolen har intagit denna generösa ståndpunkt i flera mål. Dom av den 17 april 2008, *Flaherty m.fl./kommissionen* (C-373/06 P, C-379/06 P och C-382/06 P, EU:C:2008:230), är ett utmärkt exempel. En kommentator anser att detta är ett "liberalt synsätt som främjar tillgången till rättslig prövning". Se Van Raepenbusch, S., "Le recours en annulation des particuliers", i *Les recours devant le juge de l'Union européenne*, Bryssel, Bruylant, 2012, s. 47.

44. Jag kan inte godta rådets och kommissionens påstående att en sådan tolkning innebär en risk för att talan om ogiltigförklaring omvandlas till en allmän talerätt (*actio popularis*). I de nationella systemen i ett flertal medlemsstater kan en snäv tolkning av begreppet berättigat intresse syfta till att skydda rättssystemen mot ett massivt inflöde av tvister.²⁸ I unionens processrätt stöds begreppet emellertid av de strikta villkor rörande talerätt som fastställs i artikel 263 FEUF.

45. Liksom generaladvokaten Bobek anser jag att förutsättningarna för att det ska föreligga ett ”berättigat intresse av att väcka talan” inte får manipuleras i syfte att säkerställa ett visst antal förfaranden.²⁹ Det kravet påkallar snarare en demokratisk tolkning mot bakgrund av de mänskliga rättigheterna.³⁰ Jag är också överens med generaladvokaten Kokott som har argumenterat mot att det ställs *alltför höga krav* vad gäller fastställandet av ett intresse om de restriktiva villkoren i det andra eller det tredje ledet i artikel 263 fjärde stycket FEUF redan är uppfyllda.³¹

46. Utsikterna till en personlig förmån eller fördel i händelse av framgång vid unionsdomstolarna är avgörande vid fastställandet av om det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad. Detta kriterium är emellertid kanske alltför subjektivt och obeständigt, eftersom det inte finns någon tydlig tröskel eller måttstock för den erforderliga positiva inverkan som en framgång i målet måste ha på sökandens situation.³²

47. Bedömningen av om det föreligger ett berättigat intresse kan endast ske *konkret*, i varje enskilt fall, med hänsyn till alla de verkningar som en ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten kan ha på sökandens individuella situation. Generaladvokaten Wahl påpekade i detta sammanhang att domstolen försöker tolka begreppet fortsatt berättigat intresse mindre restriktivt.³³ Jag är överens med och delar den åsikt som redan framförts av generaladvokaten Bobek att det för att kravet på intresse av att väcka talan ska vara uppfyllt inte bör krävas mer av sökanden än att det *kan göras troligt* att vederbörande befinner sig i en ofördelaktig situation på grund av den angripna rättsakten (som underförstått innebär att rättsaktens ogiltigförklaring medför en personlig fördel).³⁴ Att gå utöver detta beviskrav kan kräva att sökanden bevisar det omöjliga.³⁵

48. I detta avseende är graden av sannolikhet att uppnå en fördel av ringa betydelse.³⁶ Det har inte heller någon betydelse hur stor den potentiella fördelen är. I synnerhet gäller att om en fördel är beroende av en framtida skadeståndstalan ska unionsdomstolarna underlåta att pröva talan i sak och utsikterna till framgång med talan. Enbart rent hypotetiska och osäkra utsikter att uppnå en fördel i framtiden bör diskvalificera sökanden,³⁷ medan en framtida fördel som normalt kan förväntas på skälig grund, motiverar ett berättigat intresse av att få saken prövad.³⁸

28 Se ovan punkt 31.

29 Se förslag till avgörande av generaladvokat Bobek i målet Binca Seafoods/kommissionen (C-268/16 P, EU:C:2017:444, punkt 95).

30 Se Renaudie, O., ”L’intérêt a agir devant le juge Berger-Levrault administratif”, Paris, 2015, s. 43, som framhåller behovet av en ”demokratisk tolkning” av kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad som ska ”revideras mot bakgrund av de mänskliga rättigheterna”.

31 Se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokat Kokott i målet Telefónica/kommissionen (C-274/12 P, EU:C:2013:204, punkt 86).

32 Mariatte, F., Ritleng, D., Contentieux de l’Union européenne 1. Annulation, exception d’illégalité, Paris, Lamy, 1998, s. 108.

33 Se, för ett liknande resonemang, hans förslag till avgörande i målet kommissionen/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:693, punkt 38).

34 Se hans förslag till avgörande i Binca Seafoods/kommissionen (C-268/16 P, EU:C:2017:444, punkt 93).

35 Med andra ord *probatio diabolica*. Se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 april 2013, Mindo/kommissionen (C-652/11 P, EU:C:2013:229, punkt 50).

36 Unionsdomstolen har i vissa fall hänvisat till detta kriterium, dock utan att dra några särskilda slutsatser av detta. Se, exempelvis, beslut av den 6 juli 2011, Petroci/rådet (T-160/11, ej publicerat, EU:T:2011:334, punkt 23).

37 Lenaerts, K., Maselis, I., Gutman, K., EU Procedural Law, Oxford University Press, 2014, s. 360. Se även dom av den 19 juli 2012, rådet/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, punkt 50), dom av den 21 januari 1987, Strogili/revisionsrätten (204/85, EU:C:1987:21, punkt 11), och dom av den 30 april 1998, Cityflyer Express/kommissionen (T-16/96, EU:T:1998:78, punkt 30).

38 När det gäller antidumpningstullar har tribunalen ofta tolkat detta kriterium extensivt. Se, till exempel, dom av den 29 juni 2000, Medici Grimm/rådet (T-7/99, EU:T:2000:175, punkterna 54–56), och dom av den 28 februari 2017, Canadian Solar Emea m.fl./rådet (T-162/14, EU:T:2017:124, punkt 47).

49. En generös inställning till frågan leder enligt min mening inte till att domstolen kommer att avge utlåtanden över allmänna eller hypotetiska frågor.³⁹ Domstolen ska inte heller med hänvisning till skäl som rör en god rättskipning, processekonomin eller av praktiska skäl göra en bedömning ”i termer av upptagande till sakprövning” för att undvika att pröva målet i sak.⁴⁰ Om en sökande har gjort gällande att det föreligger ett tillräckligt berättigat intresse av att få saken prövad vid den tidpunkt då ansökan inges, såsom Gul Ahmed gjorde i förevarande mål, ska domstolen pröva påståendet att sökanden därefter har förlorat detta intresse med yttersta försiktighet.

50. Mot denna bakgrund övergår jag nu till att pröva huruvida Gul Ahmeds berättigade intresse av att väcka talan består.

Huruvida överklagandet kan upptas till sakprövning

51. Rådet har yrkat att domstolen ska fastställa att olika delar av överklagandet inte kan tas upp till sakprövning, eftersom de i huvudsak innebär en begäran om omprövning av faktiska omständigheter som tribunalen fastställde och är en upprepning de grunder som åberopats vid densamma.

52. Det är korrekt att överklagandet inte alltid är tydligt och att det, såsom rådet har påpekat, i vissa fall enbart innehåller argument som redan har anförts vid tribunalen.⁴¹

53. Med detta sagt står det klar att Gul Ahmed har ifrågasatt tribunalens tolkning och tillämpning av unionsrätten och att de rättsfrågor som prövades i tribunalen således på nytt tas upp till diskussion i målet om överklagande.⁴² Dessutom har Gul Ahmed, om än i allmänna ordalag, gjort gällande att tribunalen inte har uppfyllt motiveringsskyldigheten. Detta är i sig en rättsfråga och kan som sådan åberopas i ett mål om överklagande.⁴³

54. Domstolen är dessutom inte enbart bunden till de argument som parterna har åberopat, utan kan, vid behov, utöver dessa argument, tillämpa de rättsregler som är relevanta för att avgöra tvisten på grundval av de anförda faktiska omständigheterna, med risk för att avgörandet annars skulle fattas på felaktiga rättsliga grunder.⁴⁴

55. Jag föreslår därför att domstolen ska pröva de argument som Gul Ahmed åberopat, i den mån de hänför sig till rättsfrågor och inte ifrågasätter hur tribunalen fastställde och bedömde de faktiska omständigheterna.⁴⁵

39 Se Van Raepenbusch, S., ”Le recours en annulation” i *Les recours des particuliers devant le juge de l’Union européenne*, Bryssel, Bruylant, 2012, s. 47. Se även förslag till avgörande av generaladvokat Kokott i de förenade målen Italien/kommissionen (C-138/03, C-324/03 och C-431/03, EU:C:2005:387, punkt 41), och förslag till avgörande av generaladvokat Mengozzi förslag till avgörande i målet Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:409, punkt 28).

40 Se, i linje med detta Wicker, G., ”La légitimité d’intérêt à agir”, *Études sur le droit de la concurrence et quelques thèmes fondamentaux: mélanges en l’honneur*, Yves Serra, Dalloz, 2006, s. 460.

41 Även om Gul Ahmed påpekade att punkterna 42–60 i den överklagade domen är behäftade med felaktig rättstillämpning anförde företaget, när det tillfrågades på denna punkt vid förhandlingen, att dess talan i själva verket enbart avser punkterna 49 och 55–60.

42 Dom av den 12 september 2006, Reynolds Tobacco m.fl./kommissionen (C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

43 Dom av den 26 maj 2016, Rose Vision/kommissionen (C-224/15 P, EU:C:2016:358, punkt 26).

44 Beslut av den 27 september 2004, UER/M6 m.fl. (C-470/02 P, ej publicerat, EU:C:2004:565, punkt 69), och dom av den 21 september 2010, Sverige och API/kommissionen och kommissionen/API (C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, EU:C:2010:541, punkterna 65–67), och dom av den 5 oktober 2009, kommissionen/Roodhuijzen (T-58/08 P, EU:T:2009:385, punkterna 34–37).

45 Se, analogt, dom av den 16 juli 2009, kommissionen/Schneider Electric (C-440/07 P, EU:C:2009:459, punkt 193).

Processuella aspekter rörande den påstådda avsaknaden av ett fortsatt berättigat intresse av att få saken prövad

56. Gul Ahmed har gjort gällande att artikel 129 i tribunalens rättegångsregler, enligt vilken det vid tidpunkten för ingivandet av ansökan måste visas att det föreligger ett berättigat intresse, inte kan åberopas för att fordra att en sökande gör detta i ett senare skede. När en sökande har visat att den har ett berättigat intresse av att inge ansökan befrias den följaktligen från bevisbördan för att dess berättigade intresse består under förfarandet.

57. Det framgår av fast rättspraxis att det ankommer på sökanden att visa att den har ett berättigat intresse av att få saken prövad.⁴⁶ Det framgår likaså av fast rättspraxis att domstolen i varje skede av förfarandet kan avgöra om sökanden fortfarande har ett berättigat intresse, antingen på begäran av svaranden (eller någon annan part som har ett berättigat intresse) eller på eget initiativ.⁴⁷

58. När sökanden har visat att den uppfyller alla nödvändiga krav för upptagande till sakprövning av dess ansökan,⁴⁸ såsom Gul Ahmed gjorde, finns det enligt min mening anledning att *en presumption* att sökanden fortfarande uppfyller dem.

59. Presumtionen gäller så länge den inte bryts. En sökande behöver således *inte* förebbringa bevisning (till exempel) varannan månad för att visa att den fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad och ”bekräfta” sin ursprungliga ansökan. En processuell regel som fastställer ett sådant krav är inte möjlig.

60. Svaranden kan emellertid, när som helst under förfarandet, bryta denna presumption. Eftersom en sådan invändning kan likställas med är ett genkärsmål mot sökanden, ankommer det på *svaranden* att på ett precist sätt ange de exakta invändningar som framställs och inge styrkande handlingar.⁴⁹ Anledningen till detta är att sökanden måste få kännedom om de invändningar som har anförts mot den. Sökanden kan inte rimligen förväntas förutse denna invändning och bemöta alla potentiella argument på förhand.⁵⁰ Tribunalen ska således inte godta en ren invändning om att det saknas fortsatt berättigat intresse av att få saken prövad.

61. I ett processuellt system (såsom det som är tillämpligt i unionsdomstolarna) som i stor utsträckning grundar sig på ett skriftligt förfarande, kan det normalt förväntas att en sådan invändning framställs skriftligen. Om invändningen, såsom i förevarande fall – för första gången framförs vid den muntliga förhandlingen, anser jag att domstolen i allmänhet ska fastställa en frist inom vilken *den som gjort invändningen* (det vill säga svaranden) anmodas att inkomma med en formell invändning, ange dess exakta räckvidd och förebbringa den bevisning som krävs för att göra det troligt att sökanden har förlorat sitt intresse av att väcka talan.

46 Se, för ett liknande resonemang, beslut av den 31 juli 1989, S./kommissionen (206/89 R, EU:C:1989:333, punkt 8), och dom av den 4 juni 2015, Andechser Molkerei Scheitz/kommissionen (C-682/13 P, ej publicerad, EU:C:2015:356, punkt 27).

47 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 oktober 1995, Rendo m.fl./kommissionen (C-19/93 P, EU:C:1995:339, punkt 13), och beslut av den 17 oktober 2005, First Data m.fl./kommissionen (T-28/02, EU:T:2005:357, punkterna 36 och 37). Se även som exempel på fall där tribunalen prövade denna fråga ex officio: dom av den 7 mars 2013, Acino/kommissionen (T-539/10, ej publicerad, EU:T:2013:110, punkterna 29–46), och dom av den 10 april 2013, GRP Security/revisionsrätten (T-87/11, ej publicerad, EU:T:2013:161, punkterna 43–49).

48 Se ovan punkterna 29–30.

49 I enlighet med principen *onus necessitas incumbit ei qui agit* (sökanden har bevisbördan). Se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2006, Rossi/harmoniseringsbyrån (C-214/05 P, EU:C:2006:494, punkt 23).

50 Se, för ett liknande resonemang, generaladvokaten Bots förslag till avgörande i målet kommissionen/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2007:611, punkterna 71–73), tillsammans med domen av den 13 mars 2008 i detta mål (EU:C:2008:159, punkt 56), beslut av den 8 april 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/kommissionen (C-503/07 P, EU:C:2008:207, punkt 51), och dom av den 11 maj 2010, PC -Ware Information Technologie/kommissionen (T-121/08, EU:T:2010:183, punkt 36). Se även, för ett liknande resonemang, Clausen, F., *Les moyens d'ordre public dans le contentieux relevant de la Cour de justice de l'Union européenne*, Université Paris II, 2017, som kommer att publiceras av Bruylant, s. 509.

62. När svaranden har gjort detta övergår bevisbördan till sökanden som måste ges en rimlig möjlighet att framföra sina argument under sådana förhållanden att sökanden inte avsevärt missgynnas gentemot svaranden.⁵¹ Enligt principen om parternas likställdhet i processen som är en naturlig följd av rätten till försvar ska domstolen fastställa en tidsfrist inom vilken sökanden kan bestrida invändningen och domstolen kan därefter fastställa en frist inom vilken övriga berörda parter kan yttra sig skriftligen angående dessa inlagor.⁵²

63. När inlagorna från båda parter har inkommit till domstolen, måste denna analysera de argument som framförts och de styrkande handlingar som ingetts och därefter fatta ett beslut.⁵³

64. I förevarande mål valdes emellertid en annan väg. Vid den muntliga förhandlingen i tribunalen som ägde rum den 25 november 2015 hävdade rådet och kommissionen att Gul Ahmed hade förlorat sitt berättigade intresse under förfarandets gång, eftersom den omtvistade förordningen hade upphört att gälla och en eventuell skadeståndstalan var preskriberad. Samtidigt anförde kommissionen ett antal grunder som potentiellt skulle kunna motivera ett berättigat intresse av att få saken prövad och framförde därefter detaljerade argument på grundval av en analys av rättspraxis för att visa varför inget av dem enligt kommissionen kunde motivera ett berättigat intresse i Gul Ahmeds fall.⁵⁴ Tribunalen anmodade därefter Gul Ahmed att lämna in sina inlagor inom två veckor, varefter det gav rådet och kommissionen tillfälle att yttra sig om dessa inlagor. Tribunalen anmodade Gul Ahmed att inkomma med yttrande inom två veckor. Därefter gavs rådet och kommissionen tillfälle att lämna synpunkter på detta yttrande. Samtliga parter inkom med yttranden inom den angivna fristen.

65. Frågan är om tillvägagångssättet i förevarande mål är felaktigt, eftersom de allmänna regler som jag nämnt ovan i punkterna 61–63 inte har beaktats.

66. Enligt min mening underbyggdes den invändning som framställdes av institutionerna tillräckligt under själva förhandlingen (utan invändning från Gul Ahmeds sida). Gul Ahmed gavs därmed tillfälle att yttra sig avseende den invändning som gjorts i fråga om dess berättigade intresse. Det är riktigt att det i allmänhet kan förväntas att en allvarlig invändning av det slaget framställs skriftligen. Gul Ahmed begärde emellertid inte att tribunalen skulle anmoda de parter som framställt invändningar att göra detta och gjorde inte heller gällande några förbehåll när det gäller det förfarande som således följde. Under sådana omständigheter anser jag att tribunalens improviserade förfarande inte utgör ett åsidosättande av Gul Ahmeds rätt till försvar.

67. Mot bakgrund av ovanstående finner jag att tribunalen varken har åsidosatt processuella regler angående bevisbördan eller principen om parternas likställdhet i processen.

Huruvida Gul Ahmed har ett berättigat intresse av att få saken prövad för att förhindra att rättsstridigheten upprepas i framtiden

68. Gul Ahmed har gjort gällande att de påstådda felen i institutionernas beräkningar av dumpningsmarginalen inte är specifika för det enskilda fallet, utan kan upprepas i framtiden. Gul Ahmed har hävdat att det därför är motiverat att fullfölja förfarandet för att hindra rådet från att upprepa rättsstridigheten i framtiden.

51 Dom av den 6 november 2012, Otis m.fl. (C-199/11, EU:C:2012:684, punkterna 71 och 72).

52 I detta syfte har tribunalen möjlighet att föreskriva relevanta åtgärder för processledning i enlighet med artiklarna 88–90 i tribunalens rättegångsregler.

53 De överväganden som gjorts i föregående punkter grunder sin på det förfarande som anges i artikel 130.1–130.7 i tribunalens rättegångsregler rörande preliminära invändningar mot upptagande till sakprövning av talan eller domstolens behörighet. Se, till exempel, beslut av den 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet (T-18/10, EU:T:2011:419).

54 I sina svar på frågorna från domstolen vid förhandlingen beskrev kommissionens ombud i förfarandet vid tribunalen utförligt, *utan att motsägas av Gul Ahmeds ombud*, hur argumentet om berättigat intresse av att få saken prövad hade vidareutvecklats vid förhandlingen i tribunalen. Han påpekade att dessa grunder omfattade en framtida skadeståndstalan, ett krav på återbetalning av antidumpningstullar som erlagts av närstående importörer och utsikten att återupprätta Gul Ahmed anseende.

69. Rådet har gjort gällande att någon sådan risk inte finns. För det första är möjligheten att inleda en ny undersökning med avseende på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan rent hypotetisk. För det andra är de påstådda felen i alla händelser specifika för det enskilda fallet, eftersom de metoder som tillämpats berodde på att det saknades kontrollerbara uppgifter till följd av Gul Ahmeds bristande samarbete.⁵⁵ Tribunalen slog fast att Gul Ahmed inte hade framfört några specifika argument och ogillade därför dess yrkande.⁵⁶

70. En sökandes berättigade intresse försvinner inte nödvändigtvis när den omtvistade rättsaken inte längre har någon rättsverkan i framtiden.⁵⁷ En ogiltigförklaring kan i sig ha rättsliga konsekvenser, särskilt genom att hindra EU-institutionerna från att upprepa kritiserad praxis.⁵⁸ Ett berättigat intresse av att få saken prövad föreligger emellertid endast om den återopade rättsstridigheten riskerar att upprepas i framtiden oberoende av de faktiska omständigheterna i det fall som gett upphov till talan.⁵⁹ Exempel på detta kan innefatta felaktiga tolkningar av bestämmelser i EU-lagstiftningen mot bakgrund av Världshandelsorganisationens avtal,⁶⁰ i synnerhet fel avseende den metod, det kriterium eller de formler som använts, i motsats till felaktiga bedömningar av särskilda faktiska omständigheter. En sökande kan slutligen inte behöva vara tvungen att bevisa att den direkt kan komma att beröras av en återkommande rättsstridighet i framtiden i liknande förfaranden.⁶¹

71. I förevarande fall innebär för det första den omständigheten att den slutgiltiga antidumpningstullen på import av Gul Ahmeds textilier till Europeiska unionen upphörde för flera år sedan inte att möjligheten till en annan undersökning är rent hypotetisk. Tvärtom, om den prissättning som tillämpas av de pakistanska tillverkarna av sänglinne av bomull återigen synes uppfylla villkoren för tillämpning av EU:s regler om skydd mot dumpad import kan de undersökas på nytt.

72. För det andra kan den omständigheten att rådet i avsaknad av tillförlitliga primära informationskällor grundade sig på "någon annan rimlig metod" enligt artikel 2.3, 2.5 och 2.6 i grundförordningen inte *i sig* innebära att de påstådda metodfelen var specifika för det enskilda fallet. Vid tillämpningen av denna bestämmelse var rådet tvungen att anta en viss metod och grunda sig på vissa kriterier.

73. Det är inte lätt att skilja mellan potentiellt återkommande fel, å ena sidan, och fel som är specifika för det enskilda fallet, å andra sidan. En viss lösning kan ha tillämpats ad hoc för att hantera en ny situation. Den kan emellertid återspegla fast administrativ praxis eller en "modell" som kommissionen tagit fram för att hantera en återkommande situation. Om så är fallet, kan det rimligen förväntas att det kommer att upprepas i framtiden.

74. Såsom jag ser det är det inte osannolikt att avsaknaden av tillförlitliga primära uppgifter och det bristande samarbetet med dem som är föremål för undersökningen kommer att medföra nya problem i samband med en antidumpningsundersökning. Härav följer i princip att vissa påstådda fel som kan ha begåtts under en sådan undersökning kan vara metodologiska till sin natur och därför potentiellt kan komma att upprepas i framtiden i samband med liknande undersökningar.

⁵⁵ Se fotnot 77 nedan.

⁵⁶ Punkt 57 i den överklagade domen.

⁵⁷ Se den rättspraxis som anges ovan i fotnot 34.

⁵⁸ Se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 september 2009, Moser Baer India/rådet (C-535/06 P, EU:C:2009:498, punkt 25) (kallad Moser Baer India).

⁵⁹ Domen Wunenburger, punkt 52.

⁶⁰ Dom av den 24 september 2008, Reliance Industries/rådet och kommissionen (T-45/06, EU:T:2008:398, punkt 43).

⁶¹ Medan det i domen Wunenburger (punkt 58) och i domen Shanghai Excell (punkt 51 i samband med en slutgiltig antidumpningstull) hänvisas till ett sådant ytterligare krav, hänvisas i domen Moser Baer India, punkt 25, i abstrakta ordalag till risken för upprepning i framtiden som sådan.

75. Vid den muntliga förhandlingen underströk emellertid Gul Ahmeds ombud att Gul Ahmed i sitt överklagande i själva verket bestritt att det *saknas* en särskild metod och hävdade att kommissionen hade grundat sin slutsats på godtyckliga ad hoc-val.

76. När argumentet tolkas på detta sätt har Gul Ahmed inte visat att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den klassificerade kommissionens påstådda fel som specifika för det enskilda fallet. Såsom rådet och kommissionen har gjort gällande kräver detta argument endast att tribunalen gör en omprövning av de faktiska och sakliga argument som framfördes vid tribunalen, vilket domstolen inte har behörighet att göra. Gul Ahmed har genom det argumentet medgett att de påstådda felen *var* specifika för det enskilda fallet. Jag anser att Gul Ahmed inte har visat att den påstådda rättsstridigheten kan upprepas i framtiden och att tribunalens motivering i detta hänseende är tillräcklig.⁶²

Beslutet att delvis underkänna den tredje grunden

77. Gul Ahmed har gjort gällande att tribunalen har underlåtit att i tillräcklig mån motivera beslutet att delvis underkänna den tredje grunden och att den har underlåtit att pröva övriga delar av den grunden.

78. Såsom rådet och kommissionen har påpekat grundar sig Gul Ahmeds argument på en uppenbart felaktig tolkning av punkt 58 i den överklagade domen. I den punkten nämnde tribunalen enbart fem omständigheter som var specifika för förevarande mål vid bedömningen av om det föreligger ett berättigat intresse i utgången av förfarandet. Tribunalen slog fast att Gul Ahmed inte hade något berättigat intresse av att åberopa denna grund och ansåg att det saknades anledning att döma i saken.

79. Jag föreslår således att överklagandet ogillas såvitt avser den delen.

Åsidosättandet av den princip som fastställts i domen Shanghai Excell

80. Gul Ahmed synes ha tolkat domen Shanghai Excell på så sätt att den innebär att ett fastställande att dess talan inte kan tas upp till sakprövning skulle vara detsamma som att medge att de rättsakter vars rättsverkningar upphör att gälla efter det att en talan om ogiltigförklaring av rättsakterna väckts, men innan dom har meddelats, kan undantas från en prövning, vilket är oförenligt med artikel 263 FEUF.

81. En sådan tolkning av domen Shanghai Excell skulle innebära att oberoende av om andra omständigheter ändras måste ett berättigat intresse av att få saken prövad systematiskt anses ha fastställts i ett mål om ogiltigförklaring avseende rättsakter vars rättsverkningar upphör innan dom meddelats. Såsom rådet och kommissionen har påpekat kan någon sådan princip inte härledas från rättspraxis, i synnerhet inte från punkterna 56 och följande punkter i den domen.

82. Jag föreslår följaktligen att överklagandet ska ogillas såvitt avser den delen.

Huruvida tribunalen har åsidosatt motiveringsskyldigheten

83. Gul Ahmed har gjort gällande, om än i allmänna ordalag, att tribunalen har åsidosatt artikel 36 i domstolens stadga, eftersom den har underlåtit att uppfylla motiveringsskyldigheten och inte har tagit ställning till alla de argument och den bevisning som företaget har åberopat till stöd för att dess berättigade intresse består.

⁶² Dom av den 26 november 2013, Groupe Gascogne/kommissionen (C-58/12 P, EU:C:2013:770, punkt 37).

84. Jag har redan tagit ställning till om tribunalen har uppfyllt sin motiveringsskyldighet med avseende på risken för återkommande rättsstridighet i framtiden.⁶³ Därför ska jag nu i tur och ordning undersöka tribunalens motivering vad avser de övriga grunder som Gul Ahmed har åberopat till stöd för sitt berättigade intresse av att få saken prövad.

Ersättning för rättegångskostnaderna från rådet

85. Gul Ahmed har gjort gällande att det har ett berättigat intresse av att fullfölja förfarandet för att få ersättning för sina rättegångskostnader. I den överklagade domen slog tribunalen fast att ogiltigförklaringen av den omtvistade förordningen inte i sig ger sökanden en rätt till ersättning för rättegångskostnaderna, eftersom dessa omfattas av ett separat yrkande och även en vinnande part under vissa omständigheter kan förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.⁶⁴

86. Jag instämmer i tribunalens slutsats, men inte i dess resonemang.

87. Ett yrkande om att förplikta den tappande parten att ersätta rättegångskostnaderna är inte ett självständigt yrkande. Det är accessoriskt till och underordnat huvudyrkandet om ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten. Om en part förlorar sitt berättigade intresse av att fullfölja huvudyrkandet, kommer den också att förlora ett eventuellt berättigat intresse av att yrka ersättning för kostnaderna för att fullfölja yrkandet.

88. Enligt artikel 58 andra stycket i domstolens stadga är det inte möjligt att överklaga endast beslutet om rättegångskostnader. Med beaktande av ordalydelsen och syftet med denna bestämmelse, kan förfarandet inte fullföljas på den grunden att det föreligger ett intresse av att få ersättning för rättegångskostnaderna som sådant. För att ett sådant intresse ska anses föreligga krävs att sökanden visar att den har ett berättigat intresse som går utöver rättegångskostnaderna.⁶⁵ Kravet på ett berättigat intresse av att få saken prövad skulle förlora sin betydelse om enbart en begäran om att förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna vore tillräcklig för att motivera ett berättigat intresse av att fullfölja ett förfarande om ogiltigförklaring.

89. Jag föreslår därför att domstolen ska slå fast att en önskan att få ersättning för rättegångskostnader inte utgör en självständig grund som kan motivera ett berättigat intresse av att få saken prövad. Detta konstaterande kan emellertid inte i sig motivera upphävandet av den överklagade domen, eftersom tribunalens slutsats är riktig.

Framtida skadeståndstalan till följd av unionsdomstolens underlåtenhet att pröva målet inom skälig tid

90. Gul Ahmed har även gjort gällande att det avser att begära skadestånd någon gång i framtiden för den påstått orimligt långa handläggningstiden vid unionsdomstolen. Tribunalen slog fast att Gul Ahmed för att kunna yrka sådant skadestånd måste väcka skadeståndstalan vid tribunalen. Slutsatsen drogs att företaget inte kunde motivera sitt berättigade intresse i förevarande fall på den grunden.⁶⁶

91. Jag delar den slutsats som tribunalen kom fram till, men jag kan inte följa dess resonemang.

⁶³ Se ovan punkterna 68–76.

⁶⁴ Se punkt 52 i den överklagade domen.

⁶⁵ Se, analogt, generaladvokaten Kokotts förslag till avgörande i målet Bertelsmann and Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2007:790, punkt 80).

⁶⁶ Se punkt 53 i den överklagade domen.

92. Av fast rättspraxis följer att en sökandes berättigade intresse av att yrka ogiltigförklaring av en rättsakt som påverkar denne negativt även består om fastställandet av en rättsstridighet skulle kunna ligga till grund för en framtida talan om materiell och ideell skada⁶⁷ som orsakats till följd av den angripna rättsakten.⁶⁸ En sökande har i synnerhet ett berättigat intresse av att väcka talan för det fall att en ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten i sig skulle kunna medföra fördelar för sökanden med avseende på talan om skadestånd, särskilt genom att öka möjligheterna för att en sådan talan bifalls.⁶⁹ En sökande kommer även att ha ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaringen kan utgöra grund för en eventuell förhandling utanför domstol med den som antagit den ogiltigförklarade rättsakten i syfte att gottgöra den skada som har åsamkats.⁷⁰

93. Ett bifall till en talan om skadestånd för den skada som uppkommit till följd av den orimligt långa handläggningstiden är i allmänhet inte beroende av att en föregående talan om ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten bifallits.⁷¹

94. Jag föreslår därför att domstolen ska slå fast att en önskan att i framtiden väcka talan om skadestånd för den skada som uppkommit till följd av den orimligt långa handläggningstiden inte utgör ett fortsatt berättigat intresse av att få saken prövad i ett existerande förfarande om ogiltigförklaring. Detta konstaterande kan emellertid inte i sig motivera ett upphävande av den överklagade domen, eftersom tribunalens slutsats är riktig.

Återbetalning av erlagda antidumpningstullar

95. Gul Ahmed har gjort gällande att den ansökan som dess dotterbolag GTM (Europe) Ltd (nedan kallat GTM), lämnade in till de belgiska myndigheterna om återbetalning av de antidumpningstullar som betalats på den aktuella importen från och med augusti 2007, tillsammans med andra liknande ansökningar, motiverar dess fortsatta intresse. Rådet har gjort gällande att ett dotterbolags berättigade intresse saknar betydelse.

96. Tribunalen slog för det första fast att det berättigade intresse som Gul Ahmeds dotterbolag hade ”sammanfaller med” Gul Ahmeds berättigade intresse och därför motiverar det.⁷² Därefter fann den att GTM:s ansökan avsåg de tullar som hade betalats efter ändringen av förordning nr 397/2004 genom förordning nr 695/2006, varigenom den omtvistade förordningen ersattes med avseende på vissa aspekter avseende dumpning.⁷³ Den slog även fast att den andra och den tredje grunden syftar till att bestrida de delar i den omtvistade förordningen som hade ersatts och att den ogiltigförklaring som yrkats på den grunden därför inte hade någon betydelse för GTM:s begäran om återbetalning av de

67 Se dom av den 22 december 2008, Gordon/kommissionen (C-198/07 P, EU:C:2008:761, punkterna 19 och 60), och dom av den 16 juli 2009, SELEX Sistemi Integrati/kommissionen (C-481/07 P, ej publicerad, EU:C:2009:461, punkt 38).

68 Se, bland annat, dom av den 5 mars 1980, Könecke Fleischwarenfabrik/kommissionen (76/79, EU:C:1980:68, punkt 9), dom av den 31 mars 1998, Frankrike m.fl./kommissionen (C-68/94 och C-30/95, EU:C:1998:148, punkt 74), dom av den 13 juli 2000, parlamentet/Richard (C-174/99 P, EU:C:2000:412, punkterna 33 och 34), och dom av den 27 juni 2013, Xeda International och Pace International/kommissionen (C-149/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:433, punkterna 32 och 33).

69 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkterna 75 och 80).

70 Domen Shanghai Excell, punkt 55. Se även dom av den 17 juli 2014, Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/kommissionen (T-457/09, EU:T:2014:683, punkt 139), och dom av den 14 november 2013, ICdA m.fl./kommissionen (T-456/11, EU:T:2013:594, punkt 38).

71 För exempel på fall som visar att sökande, i princip, med framgång kan väcka talan mot Europeiska unionen för förluster som uppstår till följd av den orimligt långa handläggningstiden i ett förfarande om ogiltigförklaring *trots* att deras talan om ogiltigförklaring tidigare har avvisats, se dom av den 1 februari 2017, Kendrion/Europeiska unionen (T-479/14, EU:T:2017:48), dom av den 10 januari 2017, Gascogne Sack Deutschland och Gascogne/Europeiska unionen (T-577/14, EU:T:2017:1), och dom av den 7 juni 2017, Guardian Europé/Europeiska unionens råd (T-673/15, EU:T:2017:377).

72 Detta har för övrigt inte bestritts av någon av parterna.

73 Dessa avsåg fastställandet av normalvärdet och dess jämförelse med exportpriset.

tullar som hade uttagits enligt den efterföljande förordningen. Tribunalen fann därför att begäran om återbetalning enbart motiverade Gul Ahmeds berättigade intresse såvitt avser den första, den fjärde och den femte grunden som åberopats i tribunalen.⁷⁴ Tribunalen tog inte ställning till de övriga ansökningar om återbetalning till vilka Gul Ahmed hänvisat i sitt skriftliga yttrande.

97. Vid förhandlingen i tribunalen förklarade Gul Ahmed att det inte hade förebringat någon bevisning till stöd för de övriga ansökningarna om återbetalning, eftersom dessa hade framställts av oberoende importörer av företagets produkter och de därför enligt företagets uppfattning saknade relevans i förevarande mål.

98. Under dessa omständigheter kan tribunalen inte klandras för att enbart ha grundat sin bedömning på GTM:s ansökan om återbetalning. Den hade för övrigt ingen skyldighet att specifikt motivera sin ståndpunkt avseende de övriga ansökningar som endast hade åberopats allmänt, och den hade inte heller någon skyldighet att förklara varför den ansåg att de var irrelevanta.⁷⁵

99. Om den omtvistade förordningen skulle ogiltigförklaras, skulle den rättsliga grunden för återbetalning av de antidumpningstullar som betalats på import av Gul Ahmeds produkter vara artikel 116.1 a i unionens tullkodex jämförd med artikel 117.1 i samma förordning. Enligt artikel 121.1 a i tullkodexen ska en ansökan om återbetalning inges inom tre år från dagen för underrättelse om tullskulden i fråga. Härav följer att endast ansökningar om återbetalning som har gjorts inom denna period, såsom de som ingavs av GTM, kan åberopas av Gul Ahmed för att motivera dess berättigade intresse.

100. I den andra och den tredje grunden i Gul Ahmeds ansökan hänvisas till delar i den omtvistade förordningen som har ersatts av förordning nr 695/2006.⁷⁶ Även om de kriterier och metoder som rådet använde vid tillämpningen av denna förordning, i viss mån, kan ha liknat dem som använts med avseende på den omtvistade förordningen,⁷⁷ skulle en eventuell ogiltigförklaring av sistnämnda förordning inte ha någon direkt inverkan på lagenligheten av förordning nr 695/2006.

101. Även om tribunalen skulle ogiltigförklara den omtvistade förordningen och även om ogiltigförklaringen, teoretiskt sett, kan föranleda rådet att se över förordning nr 595/2006 eller återkalla den med retroaktiv verkan, skulle en sådan hypotes, på sin höjd, enbart ge Gul Ahmed en framtida och osäker utsikt att erhålla en fördel. Detta är i sig inte tillräckligt för att motivera Gul Ahmeds berättigade intresse av att få saken prövad.⁷⁸

102. Härav följer att den motivering som tribunalen i detta hänseende lagt till grund för att underkänna Gul Ahmeds argument är tillräckligt klar.

⁷⁴ Se punkt 54 i den överklagade domen.

⁷⁵ Se, analogt, dom av den 12 september 2017, Anagnostakis/kommissionen (C-589/15 P, EU:C:2017:663, punkt 38).

⁷⁶ Dessa aspekter fastställdes på nytt efter en ny undersökning. På grundval av de uppgifter som härrörde från denna undersökning fastställde rådet nya antidumpningstullsatsen i den förordningen i stället för dem som hade fastställts genom den omtvistade förordningen.

⁷⁷ Den metod som kommissionen använde under de utredningar som föregick antagandet av dessa två förordningar skiljde sig i viss utsträckning. Detta berodde på att kommissionen under den andra undersökningen kunde grunda sina slutsatser på kontrollerade uppgifter av relativt god kvalitet som hade rapporterats av en grupp tillverkare av sänglinne av bomull från Pakistan, vilket inte var fallet vad gäller den första undersökningen.

⁷⁸ Det är uppenbart att situationen hade varit annorlunda om en sådan ogiltigförklaring (eventuellt åtföljd av ett upprätthållande av verkningarna av den ogiltigförklarade förordningen) hade ägt rum innan förordning nr 695/2006 antogs eller när den fortfarande var tillämplig. Det ligger emellertid utanför syftet med detta förslag till avgörande att ytterligare undersöka möjliga hypotetiska scenarier.

Återupprättande av Gul Ahmeds anseende

103. Varken i Gul Ahmeds inlagor eller i dess överklagande anges att företaget har ett intresse av att dess anseende återupprättats. Tribunalen slog fast att Gul Ahmed ”inte på något sätt hade utvecklat sitt yrkande” i detta avseende.⁷⁹ Vid förhandlingen den 25 januari 2018 förklarade kommissionen att den under förhandlingen vid tribunalen själv hade tagit upp och diskuterat denna fråga som ett skäl som eventuellt kunde motivera ett sådant intresse.

104. En möjlighet att återupprätta en sökandes förlorade anseende hänför sig inte till dess rättsliga utan snarare till dess faktiska situation. Ett berättigat intresse av att få saken prövad kan motiveras av en klar möjlighet (i motsats till en absolut säkerhet) att erhålla en sådan faktisk fördel.⁸⁰

105. Av fast rättspraxis framgår att införandet av antidumpingstullar är en säkerhets- och skyddsåtgärd mot *illoyal konkurrens* till följd av dumpning.⁸¹ Enligt min mening kan en förordning om införande av en slutgiltig antidumpingstull eventuellt leda till förlust av anseende för personer som anges vara ansvariga för dumpning. Härav följer att en sökande som yrkar ogiltigförklaring av en sådan förordning åtminstone kan ha ett ideellt intresse av att fullfölja förfarandet på grund av att en eventuell ogiltigförklaring skulle kunna mildra, om inte helt återställa, dess förlust av anseende.⁸² Ett sådant intresse kan vara motiverat oberoende av de åberopade grundernas karaktär.⁸³

106. För att dessa principer ska kunna tillämpas måste den sökande dock ha tagit upp frågan i sina inlagor och förebringat bevisning för den förlust av anseende som har uppkommit till följd av den förordning som talan om ogiltigförklaring avser. Så är inte fallet här och jag kommer därför inte att pröva denna möjlighet ytterligare.

Framtida förfaranden rörande skadestånd för skada som uppkommit till följd av den omtvistade förordningen

107. Gul Ahmed åberopade vid tribunalen, om än endast i allmänna ordalag, att företaget kan komma att väcka talan mot rådet för skada som uppkommit för företaget till följd av förordning nr 397/2004. Rådet och kommissionen hävdade att en talan om skadestånd för skada som uppkommit till följd av den omtvistade förordningen under alla omständigheter var preskriberad. Tribunalen tog inte ställning till detta argument i den överklagade domen.

108. I princip består en sökandes berättigade intresse av att yrka ogiltigförklaring av en rättsakt om fastställandet av en rättsstridighet skulle kunna ligga till grund för en framtida talan om skadestånd för skada som sökanden orsakats till följd av den omtvistade rättsakten, eller för en framtida förhandling med den som antagit den omtvistade rättsakten.⁸⁴ En framtida skadeståndstalan kan emellertid medföra en fördel för en sökande endast om den inte är preskriberad och därför inte kan tas upp till sakprövning.

79 Punkterna 44 och 59 i den överklagade domen.

80 Se, för ett liknande resonemang, generaladvokaten Bobeks grundliga analys i hans förslag till avgörande i de förenade målen Bionorica och Diapharm/kommissionen (C-596/15 P och C-597/15 P, EU:C:2017:297, punkterna 47–57).

81 Dom av den 3 oktober 2000, *Industrie des poudres sphériques/rådet* (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkterna 91 och 92).

82 Se, analogt, dom av den 28 maj 2013, *Abdulrahim/rådet och kommissionen* (C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkterna 70–72), dom av den 8 september 2016, *Iranian Offshore Engineering & Construction/rådet* (C-459/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:646, punkt 12), dom av den 6 juni 2013, *Ayadi/kommissionen* (C-183/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:369, punkterna 59–81), och dom av den 15 juni 2017, *Al-Faqih m.fl./kommissionen* (C-19/16 P, EU:C:2017:466, punkterna 36 och 37). Se även, analogt, dom av den 15 mars 1973, *Marcato/kommissionen* (37/72, EU:C:1973:33, punkterna 6 och 7).

83 Se, analogt, förslag till avgörande av generaladvokat Bot i målet *Abdulrahim/rådet och kommissionen* (C-239/12 P, EU:C:2013:30, punkt 66).

84 Se ovan punkt 92.

109. Enligt artikel 46 i domstolens stadga ska talan mot unionen om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden preskriberas fem år efter den händelse som föranledde ansvar, såvida inte en talan mot unionen om ansvar i utomobligatoriska rättsförhållanden väcks vid domstolen⁸⁵ eller en framställning gjorts dessförinnan hos en av unionens behöriga institutioner. I de fall där unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar grundas på en rättsakt med allmän giltighet börjar således denna preskriptionstid löpa när skadeverkningarna av denna akt har uppstått.⁸⁶

110. Den skada som åsamkats Gul Ahmed under den omtvistade förordningens giltighetsperiod, särskilt med hänsyn till dess skyldighet att betala antidumpingstullar på import av dess produkter till EU är preskriberad. Förordningen upphörde att gälla den 4 mars 2009 och preskriptionstiden har inte avbrutits. I synnerhet innebär inte den omständigheten att Gul Ahmed väckte talan om ogiltigförklaring att preskriptionstiden avbryts.⁸⁷

111. Det är teoretiskt möjligt att Gul Ahmed kan ha åsamkats annan skada som inträffade först senare och med avseende på vilken preskriptionstiden ännu inte har löpt ut. Det kan också teoretiskt sett vara fråga om fortgående skada, såsom betalning av kostnader för bankgaranti⁸⁸ eller skada för anseende,⁸⁹ för vilket Gul Ahmed fortfarande skulle kunna väcka talan mot rådet.⁹⁰

112. Jag har redan tidigare i detta förslag till avgörande diskuterat skada för anseendet.⁹¹ För övrigt har Gul Ahmed varken vid tribunalen eller vid domstolen visat att det föreligger någon fortgående skada eller pågående skadeståndstalan. Gul Ahmed har därför inte visat att det föreligger ett berättigat intresse på grundval av sådana vaga och otillräckligt underbyggda argument. Tribunalen kan inte klandras för att inte ha yttrat sig uttryckligen i detta avseendet.⁹²

Slutsats om huruvida motiveringsskyldigheten har iakttagits

113. Mot bakgrund av ovanstående finner jag att tribunalen har uppfyllt motiveringsskyldigheten och att Gul Ahmeds argument som hävdar motsatsen därför ska underkännas.

Rättegångskostnader

114. Eftersom domstolen enbart har bett mig att pröva Gul Ahmeds första grund och eftersom det slutliga utgången av överklagandet är beroende av den ståndpunkt som domstolen intar inte endast med avseende på den grunden, utan också när det gäller den andra grunden, kommer jag inte att avge någon rekommendation om rättegångskostnaderna i detta mål.

Förslag till avgörande

115. Mot bakgrund av ovanstående och utan att föregripa domstolens bedömning av den andra grunden, föreslår jag att domstolen ska ogilla Gul Ahmeds överklagande såvitt avser den första grunden.

85 Dom av den 8 november 2012, Evropaïki Dynamiki/kommissionen (C-469/11 P, EU:C:2012:705, punkt 55).

86 Dom av den 19 april 2007, Holcim (Deutschland)/kommissionen (C-282/05 P, EU:C:2007:226, punkt 29).

87 Ibidem, punkt 36.

88 Ibidem, punkt 35.

89 Dom av den 7 juni 2017, Guardian Europé/Europeiska unionen (T-673/15, EU:T:2017:377, punkt 42).

90 En sådan talan kan tas upp till sakprövning såvitt avser skada som uppstått under den period av fem år som föregår talan. Se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 april 2005, Holcim (Deutschland)/kommissionen (T-28/03, EU:T:2005:139, punkt 70), och dom av den 16 december 2015, Chart/Europeiska utrikestjänsten (T-138/14, EU:T:2015:981, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

91 Se ovan punkterna 103 och 106.

92 Dom av den 2 april 2009, France Télécom/kommissionen (C-202/07 P, EU:C:2009:214, punkt 30 och där angiven rättspraxis).